

NIEBYCIE (3) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg G niebyciã (1). ◊ A niebyćie (2).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Nieobecność; absentia JanStat [czyje] (3) : A Káftelanowie mnieyfzy będą płáćić zá niebyćie fwé dźieięć grzywien SarnStat 29.

Wyrażenie: »czasem [= podczas] niebycia« (1): Dobry wieczor bráćifzkowie [...] Słychálišćie co nowego? Tym czáfem niebyćia mego? MWilkHist L2.

*Wyrażenie przyimkowe: »prze niebycie« = z powodu nieobecności (1): gdyż przy Lubelfkiéy Conftituciiéy prze nie byćie Połów onych ziem [sejmik] ieft opuśczone *propter legalia impedimenta*. SarnStat 33.*

*Cf **BYCIE***

AŻ